Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0258

Abordarea represiunii transnaționale exercitate împotriva apărătorilor drepturilor omului

Rezoluția Parlamentului European din 13 noiembrie 2025 referitoare la abordarea represiunii transnaționale exercitate împotriva apărătorilor drepturilor omului (2025/2048(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului și Rezoluția Consiliului ONU pentru Drepturile Omului din 4 aprilie 2025 intitulată „Apărătorii drepturilor omului și tehnologiile noi și emergente: protejarea apărătorilor drepturilor omului, inclusiv a femeilor apărătoare ale drepturilor omului, în era digitală”,

– având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolele 3 și 21,

– având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

– având în vedere Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului, adoptate în iunie 2004, și rezoluția sa din 16 martie 2023 referitoare la Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului[1],

– având în vedere concluziile Consiliului din 27 ianuarie 2025 privind prioritățile UE în cadrul forurilor ONU pentru drepturile omului în 2025,

– având în vedere Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024, prelungit până în 2027,

– având în vedere Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a

[1] JO C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)[2],

– având în vedere Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859[3],

– având în vedere Raportul anual pe 2024 al Comisiei privind drepturile omului și democrația în lume, elaborat de Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

– având în vedere Raportul său referitor la ancheta privind presupusele încălcări și administrarea defectuoasă în aplicarea legislației Uniunii în legătură cu utilizarea programului Pegasus și a altor programe de spionaj echivalente,

– având în vedere declarația liderilor G7 din 17 iunie 2025 privind represiunea transnațională și dialogul G7 privind represiunea transnațională la care au participat mai multe părți interesate, organizat în februarie 2025,

– având în vedere studiul Direcției Generale Politici Externe ale Uniunii din iunie 2025 intitulat „Represiunea transnațională a apărătorilor drepturilor omului: impactul asupra spațiului civic și responsabilitatea statelor-gazdă”,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A10-0206/2025),

A. întrucât represiunea transnațională reprezintă un fenomen bine documentat, care se desfășoară într-un context mondial de deteriorare a drepturilor omului, de restrângere a spațiului civic și de răspândire din ce în ce mai mare a regimurilor represive și autoritare;

B. întrucât nu există o definiție general acceptată a represiunii transnaționale, iar datele oficiale sunt limitate, ceea ce constituie un obstacol în combaterea acestui fenomen; întrucât potrivit Freedom House, în perioada 2014-2024, peste 25 % din guvernele lumii se implicaseră în acte de represiune transnațională, fiind înregistrate 1 219 incidente fizice directe în 103 țări-țintă; întrucât 10 regimuri reprezintă aproape 80 % din totalul cazurilor de represiune transnațională, și anume China, Turcia, Tadjikistan, Rusia, Egipt, Cambodgia, Turkmenistan, Uzbekistan, Iran și Belarus; întrucât țări

---

2 JO L 277, 27.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

3 JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

din alte regiuni, cum ar fi Cuba, Nicaragua și Venezuela din America Latină, Arabia Saudită din Golf și Eritreea din Africa, sunt, de asemenea, înregistrate ca autori ai represiunii transnaționale;

C. întrucât Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului îi identifică pe apărătorii drepturilor omului ca fiind persoane sau grupuri care acționează pentru a promova, a proteja sau a lupta pentru protecția și realizarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale la nivel național și internațional prin mijloace pașnice;

D. întrucât apărătorii drepturilor omului sunt aliați-cheie ai UE în apărarea și promovarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, precum și în denunțarea încălcărilor acestora; întrucât punerea în aplicare a Orientărilor UE cu privire la apărătorii drepturilor omului și a angajamentelor conexe continuă să fie neuniformă;

E. întrucât represiunea transnațională reprezintă o amenințare la adresa apărătorilor drepturilor omului din întreaga lume, în ultimii ani înregistrându-se un număr tot mai mare de cazuri; întrucât, cu toate acestea, multe cazuri rămân neînregistrate din cauza temerilor legate de represalii suplimentare;

F. întrucât represiunea transnațională subminează frecvent securitatea, suveranitatea și ordinea juridică a statelor-gazdă și reprezintă amenințări sistemice la adresa spațiului civic, a instituțiilor democratice și a statului de drept, atât la nivel internațional, cât și în cadrul statului în cauză, după cum reiese din rapoartele serviciilor de informații ale statelor membre și ale țărilor care împărtășesc aceeași viziune;

G. întrucât, în pofida conștientizării crescânde a existenței și amplorii represiunii transnaționale, răspunsurile UE în materie de politică externă și internă la represiunea transnațională rămân limitate și fragmentate, ceea ce duce la o lacună îngrijorătoare în ceea ce privește protecția apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol;

H. întrucât noile tehnologii, în special programele de spionare precum Pegasus, reprezintă un instrument esențial al represiunii transnaționale moderne, pe care guvernele îl utilizează pentru a-i spiona și a-i supraveghea pe apărătorii drepturilor omului;

I. întrucât rețelele de socializare și alte platforme digitale oferă un mediu propice pentru represiunea transnațională, inclusiv sub formă de atacuri informatice, hărțuire online, intimidare, defăimare și campanii de dezinformare, care sunt strâns legate de metodele tradiționale de represiune transnațională împotriva apărătorilor drepturilor omului;

J. întrucât represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale exploatează din ce în ce mai mult dubla utilizare a tehnologiilor internetului, inclusiv a platformelor de comunicare socială și a

platformelor digitale, care servesc drept spații publice esențiale pentru organizațiile societății civile, apărătorii drepturilor omului, ziariști, juriști, bloggeri și alte voci independente pentru a expune abuzurile și a pleda pentru libertățile fundamentale; întrucât actorii autoritari încearcă să oprime, să monitorizeze, să manipuleze sau să reducă la tăcere aceste platforme prin hărțuire, dezinformare și supraveghere; întrucât unele companii din domeniul tehnologiei au jucat uneori un rol pasiv sau chiar activ în facilitarea represiunii exercitate prin mijloace digitale, devenind astfel factori importanți ai represiunii transnaționale;

K. întrucât este nevoie de o transparență mărită în ceea ce privește modul în care companiile din domeniul tehnologiei răspund solicitărilor guvernamentale de a elimina conținuturi sau de a accesa informațiile utilizatorilor;

L. întrucât apărătoarele drepturilor omului din exil și din diaspora se confruntă cu forme specifice de represiune transnațională legate de gen, cum ar fi hărțuirea, abuzul și intimidarea bazate pe gen, care duc la stigmatizare și la izolare socială; întrucât represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale și bazată pe gen are loc atunci când statul și actorii afiliați statului utilizează tehnologii digitale și folosesc drept armă genul și misoginismul ca instrumente de represiune împotriva apărătoarelor drepturilor omului care locuiesc în afara țării lor de origine;

M. întrucât respectarea deplină a cadrelor juridice armonizate privind drepturile omului și a unui statut juridic sigur la nivel național și la nivelul UE reduce expunerea apărătorilor drepturilor omului la represiunea transnațională,

Represiunea transnațională exercitată împotriva apărătorilor drepturilor omului: tendințe și amenințări în ascensiune

1. propune ca represiunea transnațională să fie definită drept atacuri și amenințări din partea statelor, inclusiv a regimurilor autoritare și a reprezentanților acestora, care urmăresc să își apere și să își promoveze interesele, ajungând dincolo de frontierele naționale pentru a constrânge, a controla sau a reduce la tăcere pe dizidenții, pe oponenții politici, pe ziariști, activiști, apărătorii drepturilor omului și pe membrii diasporei, printr-o gamă largă de metode fizice, cum ar fi asasinatele cu țintă precisă, răpirile, violența, hărțuirea și returnările forțate, dispariițiile și deportările, precum și utilizarea abuzivă strategică a instrumentelor juridice, inclusiv abuzul de servicii consulare, procedurile de extrădare sau notificările roșii și arestările, precum și metodele nefizice, cum ar fi supravegherea digitală, intimidarea, șantajul și amenințările împotriva familiilor apărătorilor drepturilor omului;

2. condamnă orice formă de represiune transnațională, considerând-o a fiind o amenințare gravă la adresa dreptului internațional al

drepturilor omului, precum și o încălcare a suveranității țărilor-gazdă, având în vedere tacticile de ingerință străină folosite; subliniază, în acest context, necesitatea de a adopta o definiție larg acceptată a represiunii transnaționale și de a intensifica lupta comună împotriva acestui fenomen printr-un cadru juridic bine stabilit la nivel multilateral, regional și național;

3. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la escaladarea represiunii transnaționale; constată că numărul cazurilor de represiune transnațională este, cel mai probabil, subestimat, întrucât represiunea transnațională se desfășoară adesea în mod secret;

4. subliniază că represiunea transnațională sponsorizată de stat ia forme din ce în ce mai insidioase, incluzând vătămările fizice și tortura, deportarea, supravegherea, presiunea juridică, campaniile de defăimare, amenințările digitale, disparițiile forțate și răpirile, în scopul repatrierii forțate, cererile de extrădare, înghețarea activelor, amenințările la adresa membrilor familiei și execuțiile sumare;

5. evidențiază și condamnă faptul că fostul vicepreședinte al Parlamentului European, Alejo Vidal-Quadras, a fost victima unui act de represiune transnațională comis de Iran printr-un atac terorist orchestrat într-un stat membru al UE;

6. condamnă regimurile autoritare, alți autori și interpușii lor din întreaga lume pentru că recurg din ce în ce mai mult la represiunea transnațională digitală; ia act de utilizarea tehnologiilor bazate pe inteligența artificială, a programelor spion, a pirateriei informatice și a divulgării de date cu caracter personal „(doxing”) pentru a-i hărțui, a-i supraveghea, a-i discredita și a-i intimida pe apărătorii drepturilor omului și pe persoanele vizate; subliniază că represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale cuprinde și cenzura bazată pe conținut, inclusiv utilizarea cererilor de eliminare a conținutului, amenințările legale, presiunea privind moderarea conținutului și blocarea mijloacelor de informare în masă gestionate din exil, pentru a suprima sau a elimina informațiile critice la adresa regimurilor autoritare;

7. condamnă tacticile de represiune transnațională exercitată prin mijloace digitale și bazată pe gen, care vizează în mod disproporționat apărătoarele drepturilor omului care locuiesc în afara țării lor de origine; este profund îngrijorat de creșterea numărului de abuzuri sexuale și de amenințări cu ajutorul tehnologiilor digitale, menite să le discrediteze pe apărătoarele drepturilor omului și să le descurajeze să își continue activitățile;

8. îi condamnă pe autori pentru că au exercitat presiuni juridice și diplomatice, inclusiv prin notificări roșii ale Interpol motivate politic și arhitectura instituțională internațională de combatere a terorismului, pentru a solicita arestarea și extrădarea apărătorilor drepturilor omului exilați și a persoanelor vizate; condamnă, în plus,

utilizarea abuzivă a etichetei de „terorist”, urmăririle penale în absența învinuitului și utilizarea de alte măsuri de natură administrativă, precum revocarea cetățeniei, refuzul eliberării documentelor legate de vize, interdicțiile de călătorie și de intrare pe teritoriul țării, precum și refuzul eliberării documentelor de identitate și furnizării de servicii consulare sau bancare;

9. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la rolul anumitor țări-gazdă, inclusiv al unor state membre ale UE, și al unor actori nestatali, precum furnizorii de servicii digitale și alți intermediari din domeniul tehnologici, industria privată de programe spion, contractanții de servicii de securitate, detectivii particulari, organizațiile criminale și mandatarii lor, inclusiv membrii diasporei, în facilitarea represiunii transnaționale, inclusiv prin colaborarea dintre forțele de frontieră și de securitate ale statelor;

10. evidențiază, în plus, că represiunea transnațională ca amenințare directă la adresa suveranității și securității statelor, inclusiv a statelor membre ale UE, le permite actorilor statali străini să exercite acte de intimidare, constrângere și control dincolo de frontierele lor; reamintește că, deși securitatea națională rămâne responsabilitatea exclusivă a statelor membre, amploarea și natura transfrontalieră a acestor practici necesită un răspuns coordonat la nivelul UE, inclusiv inițiative de cooperare între autoritățile naționale, instituțiile UE și actorii societății civile;

11. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la restrângerea spațiului civic și la reducerea la tăcere a persoanelor care trăiesc în exil, ale căror voci joacă un rol esențial în documentarea situațiilor privind drepturile omului și a abuzurilor comise în statele autoritare; reamintește că apărarea și sprijinirea societăților libere și democratice, inclusiv în vecinătatea imediată a UE, este în interesul strategic al UE;

12. subliniază impactul psihologic de durată al represiunii transnaționale asupra sănătății mintale și a stării de bine generale a victimelor și a familiilor acestora, inclusiv sentimentul lor de siguranță, integritate psihologică, relații sociale și capacitatea lor de a continua activitățile publice, conducând, în multe cazuri, la traume, izolare și excludere de lungă durată; condamnă cu fermitate represaliile autorilor împotriva familiilor apărătorilor drepturilor omului care trăiesc în străinătate, ca mijloc de represiune transnațională; ia act de efectul deosebit de descurajator al represiunii transnaționale și în rândul diasporei și al societății civile care trăiește în exil;

13. subliniază că este important să se admită că represiunea transnațională împotriva apărătorilor drepturilor omului îi afectează în mod disproporționat pe cei cu vulnerabilități legate de rasă, etnie, religie, gen, sexualitate, dizabilitate sau statut socioeconomic;

14. subliniază că, în unele părți ale lumii, ziariștii pot fi expuși la modele

de represiune transnațională, cu repercusiuni de lungă durată asupra carierei lor și asupra siguranței personale;

Integrarea luptei împotriva represiunii transnaționale în politicile UE

15. invită Comisia, statele membre și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să abordeze în mod sistematic subiectul represiunii transnaționale în contextul clauzelor privind drepturile omului din acordurile UE, după caz, și în cadrul dialogurilor privind drepturile omului cu țări terțe și în alte forumuri de cooperare bilaterală și multilaterală, cum ar fi Consiliul ONU pentru Drepturile Omului;

16. îndeamnă SEAE să acorde asistență apărătorilor drepturilor omului și persoanelor vizate, inclusiv dizidenții, care sunt victime ale represiunii transnaționale în țări terțe, prin programe specifice care să le permită să își continue activitatea în exil, rămânând totodată în siguranță în fața represaliilor și a agresiunii;

17. invită Comisia și SEAE să includă represiunea transnațională în Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația pentru perioada de după 2027 și în Orientările UE privind apărătorii drepturilor omului, ca o amenințare crescândă la adresa apărătorilor drepturilor omului și a persoanelor vizate, și să includă dispoziții concrete pentru protecția și siguranța apărătorilor drepturilor omului;

18. insistă asupra necesității urgente de a aborda, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, lacunele în materie de protecție cu care se confruntă apărătorii drepturilor omului atunci când sunt ținta unor acte de represiuni transnaționale; solicită ca acestora să li se acorde un sprijin rapid, flexibil, accesibil și susținut, inclusiv sprijin de urgență, relocare temporară și instrumente și formare care să le permită să se protejeze mai bine împotriva tuturor tipurilor de amenințări și de supraveghere ilegală care pot constitui o represiune transnațională; subliniază necesitatea de a oferi formare în domeniul securității digitale și cibernetice, asistență juridică și sprijin psihosocial pentru apărătorii drepturilor omului afectați de represiunea transnațională; consideră că este esențial ca politicile și programele de protecție să fie axate pe victimă, să fie sensibile la dimensiunea de gen, intersecționale, să favorizeze includerea și nediscriminatorii;

19. solicită UE și statelor sale membre să își respecte obligațiile internaționale și subliniază că dreptul de a solicita azil este fundamental pentru protecția persoanelor expuse riscului de persecuție în temeiul Convenției de la Geneva;

20. invită statele membre să utilizeze în mod optim politicile naționale și marjele disponibile pentru a formula o politică mai coerentă, coordonată și previzibilă pentru persoane vizate de represiunea transnațională;

21. își exprimă îngrijorarea cu privire la rolul pe care îl joacă ambasadele statelor implicate în acte de represiune transnațională; subliniază riscul ridicat pentru apărătorii drepturilor omului care au nevoie de servicii consulare atunci când sunt obligați să colaboreze cu aceste ambasade; solicită statelor membre să exercite o mai mare presiune asupra ambasadelor țărilor legate de represiunea transnațională găzduite pe teritoriul lor pentru a nu-și utiliza avanposturile diplomatice cu scopul de a se implica în eforturi de reducere la tăcere a dizidenței din străinătate, în concordanță cu Convenția de la Viena privind relațiile consulare;

Îmbunătățirea procesului de coordonare a activităților de monitorizare și de colectare a datelor

22. invită SEAE și statele membre, în cooperare cu instituțiile relevante, precum Europol, să coordoneze eforturile și să instituie mecanisme accesibile de informare, colectare de date, urmărire și informare pentru a îmbunătăți documentarea cazurilor de represiune transnațională pe teritoriile lor și a facilita o reacție și o anchetă rapide, atunci când este necesar; invită SEAE să consolideze rețeaua de puncte focale pentru apărătorii drepturilor omului vizați și alte persoane din cadrul delegațiilor UE, care au sarcina de a sesiza autoritățile din capitala relevantă; consideră că un astfel de mecanism ar trebui să fie accesibil societății civile, permițând înregistrarea corespunzătoare a contribuțiilor acesteia;

23. invită Comisia să instituie un mecanism centralizat de cartografiere pentru identificarea, monitorizarea și evaluarea incidentelor și pentru schimbul de alerte privind represiunea transnațională împotriva apărătorilor drepturilor omului aflați în UE, care va contribui la identificarea lacunelor din politica UE, la formularea unor răspunsuri strategice adecvate și la sprijinirea acțiunilor coordonate între statele membre;

24. invită statele membre să codifice represiunea transnațională în legislația lor națională, cu scopul de a sprijini instituțiile guvernamentale să identifice și să împiedice represiunea transnațională; invită statele membre să înființeze în cadrul guvernelor lor puncte focale naționale pentru victimele potențiale și reale ale represiunii transnaționale și să furnizeze un set de instrumente care să explice modul de informare cu privire la cazurile de represiune transnațională;

25. invită statele membre, Europol și Agenția UE pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL) să ofere cursuri de formare în scopul sensibilizării cu privire la represiunea transnațională, contra-strategii și protocoale specifice de evaluare a riscurilor agențiilor guvernamentale relevante, prestatorilor externi de servicii și personalului acestora, îndeosebi agenților și personalului din domeniul securității cibernetice, al aplicării legii și al imigrației, precum și personalului însărcinat cu gestionarea cererilor de viză și

cu examinarea cererilor de extrădare și a altor forme de cooperare juridică cu țările din afara UE, punând accentul pe supravegherea digitală, riscurile de represalii și utilizarea abuzivă a mecanismelor juridice;

Abordarea riscurilor prezentate de tehnologiile digitale ca factori favorizanți ai represiunii transnaționale

26. invită UE și statele sale membre să recunoască, să împiedice și să combată formele digitale ale represiunii transnaționale, inclusiv campaniile de dezinformare care îi vizează pe apărătorii drepturilor omului și să se asigure că aceștia sunt protejați împotriva hărțuirii, intimidării și cenzurii online, indiferent de originea furnizorului de servicii, de amplasarea infrastructurii digitale sau de instrumentele utilizate; invită statele membre ale UE să incrimineze activitățile străine de spionaj care îi vizează pe dizidenții aflați în exil ca o formă de represiune transnațională exercitată prin mijloace digitale;

27. solicită statelor membre să exercite o supraveghere strictă asupra piețelor și operațiunilor de spionaj și supraveghere, inclusiv prin aplicarea obligației de diligență în domeniul drepturilor omului și a Regulamentului UE privind produsele cu dublă utilizare[4] pentru toți exportatorii de tehnologie cu sediul în UE, precum și să abroge exportul de licențe pentru programe de spionaj către țări cu represiune transnațională și încălcări ale drepturilor omului documentate, în cazul în care există un risc previzibil ca aceste instrumente să fie utilizate pentru a reduce la tăcere sau a pedepsi apărarea drepturilor omului sau dizidența; reamintește Orientările Comisiei din 2024 privind exporturile de produse de supraveghere cibernetică, al căror scop este să crească gradul de sensibilizare cu privire la riscurile asociate utilizării abuzive a tehnologiilor de supraveghere cibernetică și să ofere exportatorilor instrumente practice pentru evaluarea situațiilor drepturilor omului;

28. invită statele membre să instituie mecanisme de semnalare ușor accesibile și sigure, concepute pentru a respecta și a proteja viața privată a utilizatorilor, pentru a permite apărătorilor drepturilor omului care trăiesc în exil sau în comunități din diaspora să își prezinte, în fața agențiilor guvernamentale competente, motivele de îngrijorare cu privire la represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale; subliniază necesitatea de a recunoaște provocarea specifică reprezentată de represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale și bazată pe gen și consecințele specifice pe care acest tip de represiune le are asupra apărătoarelor drepturilor omului;

---

[4] Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare (JO L 206, 11.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

29. invită UE și statele sale membre să se asigure că actorii privați, în special din sectorul tehnologic, sunt trași la răspundere pentru rolul lor în cazurile în care permit represiunea transnațională digitală; solicită, de asemenea, publicarea unor rapoarte privind transparența, precum și instituirea unor mecanisme eficace de soluționare a reclamațiilor care sunt accesibile apărătorilor drepturilor omului și altor persoane aflate în pericol;

Asigurarea tragerii la răspundere și aplicarea de sancțiuni

30. solicită UE să tragă la răspundere statele și regimurile care comit acte de represiune transnațională pentru încălcări ale drepturilor omului în temeiul Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, Convenției europene a drepturilor omului, Convenției împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și Convenției privind statutul refugiaților și să ia în considerare impunerea de sancțiuni specifice asupra acelor state și asupra autorilor actelor de represiune transnațională împotriva apărătorilor drepturilor omului; îndeamnă UE să sprijine victimele represiunii transnaționale în solicitarea de măsuri reparatorii prin intermediul unui contencios strategic inițiat în fața Curții Europene a Drepturilor Omului;

31. denunță că represiunea transnațională are loc și pe teritoriul statelor membre ale UE și, în unele cazuri, cu complicitatea statelor membre la represiunea transnațională; constată că represiunea transnațională este de asemenea posibilă prin colaborarea dintre guverne;

32. subliniază că UE și statele membre trebuie să protejeze diligența necesară în domeniul drepturilor omului în cadrul angajamentelor lor cu guvernele cunoscute ca fiind implicate în acte de represiune transnațională exercitate împotriva apărătorilor drepturilor omului sau ca facilitând astfel de acte;

33. solicită UE să majoreze finanțarea pentru ProtectDefenders.eu, să extindă mandatul acestui mecanism pentru a-i include pe apărătorii drepturilor omului expuși riscului de a fi supuși unor acte de represiune transnațională în interiorul UE și să majoreze finanțarea pentru organizațiile societății civile implicate în protejarea apărătorilor drepturilor omului și a persoanelor aflați în pericol;

34. invită Comisia să se implice în mod proactiv și să colaboreze în continuare cu Interpol și ONU, inclusiv prin elaborarea unui cadru comun de securitate pentru reprimarea transnațională, cu scopul de a pune capăt utilizării abuzive și motivate politic a notificărilor roșii, notificărilor albastre, difuzărilor și cererilor de extrădare; solicită ca mandatul Europolului să includă represiunea transnațională și evaluarea incidentelor conexe și a notificărilor Interpol care îi vizează pe apărătorii drepturilor omului și pe alte persoane; invită statele membre să facă uz de o prudență maximă atunci când iau în

considerare cereri de arestare și de extrădare din partea unor regimuri care în trecut au utilizat abuziv notificările roșii;

35. invită UE și statele sale membre să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a-i proteja pe apărătorii drepturilor omului și pe persoanele vizate și pentru a consolida suveranitatea națională și valorile democratice, inclusiv sancțiunile în temeiul regimurilor mondiale de sancțiuni ale UE în materie de drepturi ale omului (GHRSR al UE/Legea Magnițki a UE), interdicțiile de acordare a vizelor și expulzarea diplomaților care sunt cunoscuți a fi fost implicați în acte de represiune transnațională; o îndeamnă pe Vicepreședinta Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și statele membre să includă represiunea transnațională drept categorie sancționabilă în cadrul GHRSR al UE și să listeze persoanele dovedite a fi autori de represiune transnațională; avertizează că absența împiedicării actelor de represiune transnațională și lipsa unui răspuns la acestea riscă să submineze credibilitatea UE ca refugiu sigur pentru persoanele care fug de persecuții și care apără drepturile omului;

36. solicită UE, statelor sale membre, Comisiei și SEAE să-și mobilizeze și să-și coordoneze toate instrumentele de care dispun pentru a combate represiunea transnațională și să-și intensifice relațiile diplomatice, inclusiv prin intermediul delegațiilor UE, pentru a împiedica și a descuraja tacticile prin care este exercitată represiunea transnațională de către țările din afara UE și pentru a atrage atenția asupra acestor incidente prin declarații publice, crescând astfel conștientizarea publică; solicită o coordonare consolidată cu țările partenere care împărtășesc aceeași viziune, în contextul G7 și al altor foruri internaționale relevante;

°

° °

37. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.